

[H. C. Toft.]

Sådan er det da også gået, og på baggrund af det, der fremførtes fra landbrugets side: faldende priser, stigende omkostninger og vanskelige afsætningsmuligheder, har vi under udvalgsbehandlingen bestræbt os på at fremme en lovgivning, der ville betyde en rimeligere støtte fra statens side end den, der i henhold til lovforslagene skulle ydes.

Den forhandlingsvilje, som den højtærede statsminister så ofte ude i landet taler om at regeringen er i besiddelse af, har regeringen ikke vist under forhandlingerne om landbrugslovforslagene. Det har ustandselig været en kategorisk afvisning, når vi på forskellig vis forsøgte at få regeringen til at øge støtten. Det var afvisning, da vi argumenterede for øgede midler til dispositionsfonden, og det var dog midler, der skulle anvendes til forøgelse af afsætningen af landbrugsvarer i en tid, da fællesmarkedets landbrugsordninger øger og øger vanskelighederne for afsætningen til fællesmarkedslandene; det var midler, der skulle sættes ind på fremstød på nye markeder for de varer, der på grund af fællesmarkedets landbrugsordninger ikke kunne afsættes på tidligere traditionelle markeder. Men regeringen afviste alle bestræbelser; ja, end ikke et forslag om et beløb på 30 mill. kr. til afløsning af den foreslåede mælkeafgift, som mælkeproducenterne skal betale, kunne få regeringens og flertallets støtte, og det var dog midler, der skulle anvendes til gavn for mejeribrugene, der er kommet i en særlig klemme med hensyn til osteeksporten på grund af fællesmarkedets ordning for mejeriprodukter. Her var det også afvisning, der var regeringens svar. Regeringen ville ikke forhandle om større støtte end den, der var anvist i den foreslåede beløbsramme allerede ved fremsættelsen af lovforslagene.

Det konservative folkeparti har kunnet tiltræde ændringsforslag nr. 3 til § 5 i lovforslaget om afsætningen, hvorefter paragraffen ændres således, at det ikke vil være muligt at opkræve afgifter hos mælkeproducenterne helt op til et beløb af 200 mill. kr., som der var adgang til efter landbrugsministerens forslag, men højst til et beløb af 30 mill. kr., 15 mill. kr. på ét

område og 15 mill. kr. på et andet. Det konservative folkeparti må konstatere, at de bestræbelser, der udfoldedes for at finde frem til en rimeligere beløbsramme, mislykkedes, og at der ikke var mulighed for at ændre regeringens udspil. Der vil være et sikkert flertal, bestående af regeringspartiet, det radikale venstre og socialistisk folkeparti, imod en videre støtte.

Såfremt det havde været muligt at skabe flertal for en yderligere støtte, kunne man have regnet med vor bistand, og det skal tilføjes, at vi da også ville have medvirket til at skaffe dækning for den merudgift, som staten derved ville komme til at stå over for; thi i den økonomiske situation, landet er bragt i, nytter det ikke, at vi her i folketinget fortsat gennemfører love, der kræver nye og store udgifter, uden at der samtidig anvises dækning derfor. Vi må stille det krav til regeringen, at der skal være dækning for merudgifter, og det er derfor selvfølgelig nødvendigt, at andre, der stiller forslag om udgiftskrævende love, også anviser, hvordan man vil dække de udgifter, som lovene vil medføre. På denne baggrund stiller det konservative folkeparti ikke ændringsforslag om en udvidelse af beløbsrammen. Vi har konstateret, at flertallet — regeringspartiet, det radikale venstre og socialistisk folkeparti — har afvist enhver tale herom, og det er også denne realitet, der er baggrunden for, at den konservative folketingsgruppe ikke kan stemme for ændringsforslagene nr. 2, 6 og 7.

Den udvikling, der tegner sig med øgede vanskeligheder for det danske landbrug på grund af fællesmarkedets ordninger for landbrugsvarerne, med øgede afsætningsvanskeligheder på andre markeder, med et stærkt stigende omkostningsniveau herhjemme og dertil et renteniveau i skyhøjde samtidig med, at det ikke har været muligt at få et flertal med til at forbedre landbrugsordningerne, gør det ikke rimeligt i dag at forudsætte, at denne lovgivning kan være det holdbare grundlag i en 2-årig periode. Det konservative folkeparti stiller derfor forslag om, at der indføres en revisionsbestemmelse i lovforslaget, hvorefter loven skal tages op til revision i næste folketingssamling, såfremt markedsudviklingen og eksportpriserne til næste år frem-